

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๓๓/๒๕๕๑ (สามัญ) ชุดที่ ๑
วันอังคารที่ ๒๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม
เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๐๕ นาฬิกา

ประธานวุฒิสภา : วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๑๔ คน เป็นองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดการประชุม ระบียบวาระสำหรับวันนี้ เรื่องแจ้งใหม่

๒. รับรองรายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓๓, ๑๔/๒๕๕๑ ผู้ใดจะขอแก้ไขอย่างไรหรือไม่

ไม่มีสมาชิกขอแก้ไขอย่างไร

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีผู้ใดขอแก้ไข ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ

ระบียบวาระต่อไป กระทั่งตาม กระทั่ง ๓ ของ พ.ท.พระสารสาสน์พลขันธ์ เรื่องการให้สัตยาบันการศึกษิตตามกฎบัตรฯ เชิญผู้ตั้งกระทู้

พ.ท. พระสารสาสน์พลขันธ์ : ข้าพเจ้าได้มกยวคทจะคดงคทู้ตามท่วนรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการคดงคทู้ไป

ตามกฎบัตรของสหประชาชาติ (United Nation) มีว่าประเทศภาคีจกคดงให้เดรัภาพแก่การคศึกษา จึงขอทรวบว่ากระทรวงศึกษาธิการได้ปฏิบัติไปคดงเพียงไร และยั้งจะปฏิบัติคดงไปอย่างไร

LIRT

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
 กระทรวงศึกษาธิการขอตอบกระทู้ของท่านสมาชิกผู้ มีเกียรติว่าดังนี้ ในกฎ
 บัญญัติของสหประชาชาติ (United Nation Charter) ไม่ได้มีข้อความ
 กำหนดไว้โดยตรงว่า ประเทศภาคีสถิตต้องให้เสรีภาพแก่การศึกษา แต่มีข้อ
 ความในบางมาตราในกฎบัญญัติของสหประชาชาติเช่นมาตรา ๑ ข้อ ๓ กล่าวไว้
 “สหประชาชาติจะประสานความร่วมมือระหว่างชาติในการพิจารณาปัญหา
 ทางเศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรมหรือมนุษยธรรม และในการส่งเสริมให้
 การเคารพสิทธิขั้นพื้นฐานของมนุษย์หรือเสรีภาพในหลักทั่วไปคือ (fundamental
 freedom) โดยปราศจากการคำนึงถึงความแตกต่างในเรื่องเชื้อชาติ เพศ
 ภาษาหรือศาสนาและธรรมเนียมขององค์การศึกษา สหประชาชาติก็มีบัญญัติ ไว้
 ในมาตรา ๑๖ บอกว่าความมุ่งหมายขององค์การนี้คือเพื่อก่อตั้งสภาพเสรีภาพ
 โดยการส่งเสริมให้ความร่วมมือกันระหว่างนานาชาติ โดยการศึกษาดิจิต
 ศาสตร์และวัฒนธรรม ในการที่จะส่งเสริมให้โตมการเคารพความยุติธรรม
 เคารพกฎหมายและเคารพสิทธิของมนุษย์ เสรีภาพในหลักมูลฐานซึ่งเป็น
 ทรัพย์สินของประชาชนโดยปราศจากการคำนึงถึงความแตกต่างในเรื่องเชื้อชาติ
 เพศ ภาษาหรือศาสนา ตามกฎบัญญัติของสหประชาชาตินี้มีเนื้อข้อความของกฎ
 บัญญัติสหประชาชาติมีดังนี้ แต่อย่างไรก็ตามแม้กฎบัญญัติของสหประชาชาติ
 หรือธรรมเนียมขององค์การศึกษาสหประชาชาติจะยังไม่ได้กำหนดไว้โดยละเอียด
 จริง แต่ก็ได้มีร่างคำปฏิญญาว่าด้วยสิทธิของมนุษย์ของสหประชาชาติ ซึ่งจะ
 เป็นข้อบัญญัติระหว่างประเทศต่อไป ในคำปฏิญญานี้มีความเกี่ยวข้องกับ
 เสรีภาพในการศึกษานี้มีดังนี้ มาตรา ๒๖ มนุษย์ทุกคนมีสิทธิได้รับการ
 ศึกษา การศึกษาหลักมูลฐานจะต้องจัดให้เรียนเปล่าและโดยบังคับและจะต้อง
 ให้โอกาสเท่ากันในการศึกษาขั้นสูงเท่าที่ จะพึงจัดให้โดยรัฐหรือโดยชุมชน
 ใน หลักการ เป็น วิทยาลัย โดย ปราศจาก การ ถิ่น ความแตกต่างกัน ใน เรื่อง
 เชื้อชาติ เพศ ศาสนาและ เศรษฐกิจ หลังสงคราม และเหตุอื่น ๆ

มาตรา ๒๗ การศึกษาจะต้องจัดดำเนินการ ให้ได้รับความสมบูรณ์ทั้ง
 อารมณ์ บัญญา คีตธรรม และปรับปรุงความคิดเห็นของมนุษย์ให้เป็น
 การส่งเสริมความเคารพนับถือ สิทธิของ มนุษย์และ เสรีภาพใน หักมุมฐาน
 และชาติ เสียดสี ซึ่ง จิตใจ แห่งความอ่อนแอ และความ เกลียด ซึ่ง กันและกัน
 หรือการไม่เหมือนกันในเรื่องเชื้อชาติ และศาสนาทุกแห่ง ร่างคำปฏิญาณ
 ของสหประชาชาติดังกล่าวได้ อยู่ในแนวทางปฏิบัติของรัฐบาลน้อยผู้ใด คือ
 รัฐบาลได้จัดการศึกษาหลักสูตรให้คนรุ่นหนึ่งคือ จบประถมศึกษา โดย
 บังคับให้เรียนแปล่า และจัดการศึกษาผู้ใหญ่ให้เรียนแปล่าเช่นเดียวกัน แต่ยังไม่
 ได้มีการบังคับตามเจตนารมณ์ของสหประชาชาติ สำหรับการศึกษาชั้นสูง
 นั้นรัฐบาลได้ขยายให้เรียนแปล่าถึงมัธยม ๖ ส่วนการศึกษาที่สูงขึ้นไปรัฐบาล
 ก็ได้จัดโดยถือความแตกต่างกันในเรื่องเชื้อชาติ เพศ ศาสนา แต่ประการ
 ใด รัฐบาลส่งเสริมเสรีภาพตามหลักการของสหประชาชาติ และในการศึกษา
 สหประชาชาติต้องการส่งเสริมเสรีภาพเช่นนี้ นานาประเทศย่อมถือหลักการ
 ปฏิบัติเช่นเดียวกัน คือย่อมส่งเสริมเสรีภาพตามที่จะไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ
 กฎการปกครองของประเทศ ไม่ขัดต่อบทกฎหมาย และไม่ขัดต่อความสงบ
 เรียบร้อยของประชาชน

พ.ท. พระสารสาสน์พลขันธ์ : ข้าพเจ้าขอขอบคุณท่านรัฐมนตรี
 ที่ได้ชี้แจงมาโดยละเอียด แต่ข้าพเจ้าขอยังใจอยู่ว่ากฎบัตรหมวด ๘ มาตรา ๕
 อนุมาตรา ๓ กฎบัตรมาตรา ๑๓ อนุมาตรา ๒ บังไว้ซึ่งเสรีภาพในการ
 ศึกษาจำเป็นสำหรับมนุษยธรรม สำหรับประชาชนพลเมือง เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าขอถามว่าพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎรที่เรานับถือให้เสรีภาพแก่การ
 ศึกษาหรือไม่ ข้าพเจ้าหมายคำถามถึงเสรีภาพในการเรียน และเสรีภาพในการ
 ไปเรียน

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ :
 ในพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ที่มีปรากฏชัดอยู่แล้ว คือการศึกษาจะเรียน
 อย่างไรก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามกฎหมาย เดิรภาพในการศึกษาซึ่งมีอยู่แล้ว
 จะทำนอกกฎหมายนั้นเป็นการที่จะต้องแก้ไขกฎหมายซึ่งได้ข้อบไว้แล้วในตอน
 คั้น ถ้าการศึกษาจะต้องให้เป็นไปตามความสงบเรียบร้อยของบ้านเมืองนั้น
 ด้วย เพราะฉะนั้นจะผิดไปจากกฎหมาย ท่านมีความประสงค์อย่างใดก็เสนอ
 แก้กฎหมายได้ต่อไป.

พ.ท. พระสารสาสน์พลานันธ์ : ขอขอบคุณท่านรัฐมนตรี ข้าพเจ้า
 ยังมีความเห็นว่าการปฏิบัติความกฎหมายที่ผิดนั้นไม่ผิด เพราะถ้าปฏิบัติตาม
 กฎหมายที่ผิดก็ผิดไปด้วย ข้าพเจ้าหมายความว่าผิดต่อกฎหมายเท่านั้น แต่
 ไม่ได้ผิดศีลธรรม เพราะฉะนั้นพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ในเวลานี้
 ข้าพเจ้าขอขบถว่าเป็นเครื่องถ่วงการศึกษารองชาติ ที่การศึกษาของเรา
 ค้อมเคี้ยวไม่เดินไม่ก้าวหน้าในเวลานี้เป็นเหตุด้วยอนัน พระราชบัญญัติโรง
 เรียนราษฎร์นี้ข้าพเจ้าจะรักด้วยอย่างเวลานี้ โรงเรียนของข้าพเจ้าเองไม่ต้อง
 เอาที่ไหนไกล ก็ว่าจะได้รับอนุญาตให้ตั้งโรงเรียนอย่างที่เจ้าพนักงานช่วย
 เหลือเวลาว่างเดือน ๖ เดือนก็ขงตงไม่โตกมแต่อกเมอคนบพมนนักเรียน
 ด้นโรงเรียนใหม่โรงเรียน ข้าพเจ้าจึงจัดใหม่โรงเรียนกตางวณชนท
 ๓ เดือนนั้น ชื่อเคยอกน คือพานิชย์วิทยายกบตตงไปขออนุญาตใหม่ เพียง
 แต่เรียนคอนเซ้งตระคอนเยนเท่านั้น แต่ขออนุญาตใหม่แต่ครทุกคนก็ของขอ
 อนุญาตใหม่หมด แม้แต่ที่เป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยจุฬา หรือ
 ธรรมศาสตร์ ก็มาส่งอนทให้ตงไปขออนุญาตใหม่อีก ข้าพเจ้าเองขอ
 อนุญาตเป็นอาจารย์ใหญ่ก็ขงไปเข้าขบถได้ความความว เทียบเท่ามขมมบ๓๒
 หรือไม เพราะเหตุที่ข้าพเจ้าชอบได้ ข้าพเจ้าขอให้คิดดูว่าเรื่องเหล่านี้เป็นคัม
 ลวงหรือไม่ที่จะไม่ให้โครงการนี้ศึกษาเดินไปได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่า

คงจะแก้พระราชบัญญัติ เพราะเหตุที่เราเห็นกันมา ข้าพเจ้าจะขอชี้ข้อ
ถกท่านรัฐมนตรีเดี๋ยวนี้ว่า ท่านจะพิจารณาแก้ไขหรือไม่แต่ถ้าหากว่า
พิจารณาแล้วข้าพเจ้ายินดีจะช่วย

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ :
ความเป็นจริงข้าพเจ้าเองก็ไปอยู่ใหม่ทางกระทรวงศึกษาธิการ แต่ก็ได้ดู
พระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์แล้วก็เห็นว่ายังต้อง ถ้าคิดจะแก้ไขก็แปลก
อย่างหนึ่งที่เจตนาของกฎหมายอาจเปลี่ยนแปลงไปได้ นอกจากนั้นอาจ
กระทบกระเทือนถึงต้นตอปัญหา ซึ่งได้มีค่อนานาประเทศแล้วก็ได้ เพราะฉะนั้น
ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าพระราชบัญญัติที่เราควรจะใช้ได้คือไป ในส่วน
ความคิดเห็นจะแก้ไขนั้นเป็นเรื่องของภายในของกระทรวงศึกษาธิการ เป็น
เรื่องของรัฐบาลหรือเป็นเรื่องของสมาชิกวุฒิสภาที่จะแก้ไข ฉะนั้นที่ร้อง
ใจที่ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องขอประทานโทษที่ท่านขังใจเรื่องโรงเรียนพาณิชย์
วิทยาลัยของท่าน ซึ่งความเป็นจริงนั้นทางกระทรวงศึกษาธิการก็พยายาม
ที่จะช่วยเหลือและเทียบวิทยฐานะ พยายามที่จะให้เงินเดือนให้ทุกองค์ทุก
อย่าง แม้โรงเรียนขอให้เงินเดือนวิทยาลัยเสียเถอะหรือให้เทียบชั้นเทียบหา
วิทยาลัยทางกระทรวงศึกษาก็ไม่รังเกียจอย่างใด บอกว่าขอให้ตั้งนักเรียน
ของท่านมาสอบที่มหาวิทยาลัย ก็อาจได้ดิกกรีเรียกว่า เอกซ์เตอร์เนล ดิกกรี
(External degree) ก็ได้ เมื่อมีการเทียบของท่านและตั้งนักเรียนไปสอบ
ตามเกณฑ์ผ่านเกณฑ์การศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการแล้ว ทางกระทรวง
ศึกษาธิการพยายามช่วยเหลืออุปการะให้ทุกอย่าง ถึงแม้ว่าเวลานี้โรงเรียน
ราษฎร์ได้จะตั้งขึ้น กระทรวงศึกษาได้อนุญาตให้เต็มอัตราเรียบร้อยแล้ว การ
ที่จะไปขออย่างไรอย่างหนึ่งนั้นข้าพเจ้าคิดว่าจะกระทบกระเทือนถึงต้นตอพระ-
ราชไมตรีซึ่งเราทำได้แล้ว เพราะฉะนั้นเป็นอย่างที่ท่านสมาชิกขอให้
พิจารณาเอาเอง หวังว่าอย่างไรก็ตามกระทรวงศึกษาธิการพยายามช่วย
เหลือโรงเรียนของราษฎร์อยู่เสมอ

พ.ท. พระสารสาสน์พลขันธ์ : ข้าพเจ้านั้นจะรักอีก แต่ว่ารักไม่ได้เพียง ๓ คนเท่านั้น ครึ่งหนึ่งเป็นครั้งที่ ๔ ท่านรัฐมนตรีข้างพาณิชย์วิทยาลัย
 หนึ่งเป็นดวงดวงศอกตอบกระตุ ข้าพเจ้า หนึ่งพาณิชย์วิทยาลัยเพียงแต่เป็นดวง
 อย่างเท่านั้นไม่ไว้ตัวดวงศอก ขอให้ท่านรัฐมนตรีเข้าใจลูกศอกด้วย ท่านว่า
 การเทียบวิทยฐานะท่านก็พยายามช่วยเหลือ ข้าพเจ้าได้รับจดหมายจาก
 กระทรวงศึกษาธิการ ข้าพเจ้าจำเป็นต้องพูดเรื่องนี้เพราะท่านพูดว่ากระทรวง
 ศึกษาธิการไม่มีหน้าที่จะเทียบวิทยฐานะ ขอให้ไปเทียบที่จุฬาลงกรณ์หรือ
 ธรรมศาสตร์ ข้าพเจ้าไปขอเทียบที่จุฬาลงกรณ์และธรรมศาสตร์ เขาว่า
 ไม่ใช่หน้าที่ของเขาหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการขอให้ขอเทียบที่กระทรวง
 ศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการของเราก่อนท่านรัฐมนตรีนั้นเป็นอย่างไร
 ในเรื่องการแก้พระราชบัญญัติทำไมจึงต้องไปแก้ไขที่ทบวงทบต้นถึงสัญญา
 ข้าพเจ้าก็ไม่เข้าใจเลย แล้วจะแก้ของใหม่คนเราหมดทางที่จะแก้ไข ขอ
 เรามองเห็นแล้วว่ามีพร่อง ก็คนใหม่บกร่อง ๆ ที่ไหนแล้วแก้มันทันที
 กันเดียวกัน ถ้าท่านรัฐมนตรีท่านทำไม่ได้ข้าพเจ้าจะช่วย ขอถามว่าท่านจะ
 ไม่คำนึงบางหรือเรื่องการศึกษของเราเดี๋ยวนี้มันโศครวญเหลือเกิน

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
 ความที่ได้เรียนตอบกระตุของสมาชิกผู้เกี่ยวข้องนั้น คือในเรื่องพระราชบัญญัติ
 นั้นข้าพเจ้าก็ได้เรียนให้ทราบแล้วว่าเท่าที่พิจารณาแล้วนั้นก็ยังเห็นว่ายังพอ
 ได้อยู่ ส่วนการจะแก้ไขซึ่งสมาชิกผู้เกี่ยวข้องจะเห็นแก้ไขอย่างไรควร
 ความเห็นไปยังรัฐบาล แต่ในฐานะกระทรวงศึกษาธิการนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่า
 พระราชบัญญัตินั้นมีผลต่อบริหารราชการอยู่ได้ เพราะฉะนั้นขอเรียน
 ให้ท่านที่ชกถามเมื่อก่อน ส่วนที่เกี่ยวกับโรงเรียนรายนี้ ที่ท่านว่าจะเป็น
 สมัยก่อน แต่สมัยนั้นบอกแล้วขอให้ท่านตั้งไปสอบ ถ้าเมื่อสอบได้แล้ว
 กระทรวงศึกษาธิการนั้นก็รับรองกันได้ ถ้าอย่างไรก็ขอคืนก็เรียนของท่านว่า
 ความรู้สึกความสามารถเพียงพอ

พระธานวุฒิสภา : กระทั่ง ๒ ของ พ.ท. พระธำรงดำด้นพลชั้น
เรื่องการตั้งผู้แทนไปร่วมการประชุม ฯ

พ.ท. พระสารศาสน์พลชั้น : ข้าพเจ้าได้รับเกียรติที่โด่งดังที่
ถามนี้ ข้าพเจ้าขอคงกระตุถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ดัง
ต่อไปนี้

๑. การประชุมใหญ่ (สมัชชา) สหประชาชาติ (United Nation)
จะมีที่ราวหนานทไทน์ เมื่อไร รัฐบาลทราบหรือไม่

๒. รัฐบาลจะตั้งผู้แทนไปประชุมหรือไม่ และจะตั้งผู้ใดบ้าง

ม.จ. ปรีดิเทพย์พงษ์ เทวกุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่าง
ประเทศ : ข้อเท็จจริงของท่านสมาชิกผู้เกียรติยศอย่างนี้ และอื่น ๆ แต่อยาก
จะขอแสดงความขอใจดีที่น้อย ที่ท่านสมาชิกได้ตั้งกระตุถามขึ้นเพราะ
เป็นการแสดงให้ โลกเห็นว่า มีสมาชิกใน สภาของเราเอาใจได้ ค่อยกิจการของ
องค์ การสหประชาชาติ ซึ่งรัฐบาลนี้ ถือเป็น นโยบายชั้น สำคัญ ประการ หนึ่ง
ข้อถามข้อแรกที่ท่านถามว่า รัฐบาลทราบหรือไม่ ประชุมที่ไหนนั้น ขอตอบ
ว่าการประชุมสมัชชาครั้งที่ ๓ นั้นจะมีที่กรุงปารีส กำหนดในวันที่ ๒๓ กันยายน
ค่อน รัฐบาลได้ตกลงจะตั้งผู้แทนไปเข้าร่วมโดยมีมติคณะรัฐมนตรีเป็น
เอกฉันท์ ให้ตั้งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีช่วยว่า
การกระทรวงการต่างประเทศ เอกอัครราชทูต ณ กรุงวอชิงตัน เอก
อัครราชทูตกรุงลอนดอนและ เอกอัครราชทูต ณ กรุงปารีส ๕ คนเป็นผู้แทน
คือเขาอนุญาตให้ได้ถึง ๕ คน

นอกจากนี้ คณะกรรมการซึ่งส่วนมากจะใช้ข้าราชการสถานทูต ที่อยู่ใน
เมืองนอกนั้นเอง จะมีมติตามไปก็เพียงหนึ่งคนเท่านั้น

พ.ท. พระสารศาสน์พลชั้น : ข้าพเจ้าขอขอบคุณท่านรัฐมนตรี
ที่มได้ใจตอบกระตุถาม และที่ท่านว่ากระตุถามของข้าพเจ้าถามนหาว่า รัฐบาลไม่
ว่าการประชุมจะมีที่ไหนประชุมเมื่อไรนั้น เป้าตาย หนึ่งดีผมพดงชาวกันตน

มีโทรเลขกันต้นออกเยอะแยะไป และท่านที่กล่าวถึงอยู่ในที่นี้ทุกคน แต่
 ข้าพเจ้าต้องการหลักฐาน จึงได้อาม ส่วนที่ท่านจะไปเป็นผู้แทน รัฐมนตรี
 ต่างประเทศจะไปเป็นผู้แทนเองในการประชุมใหญ่ และก็มีท่านรัฐมนตรีผู้
 ช่วยไปด้วย และก็มีใครคือใครอีกตั้ง ๕ คน ในกรณีนี้แหละซึ่งเป็นของหน้า
 คำนึงอย่างยิ่งที่เดียวว่าถ้าท่านรัฐมนตรีไปเองจะเป็นไปในฐานะอะไร ถ้าจะไป
 ในฐานะหัวหน้าผู้แทนซึ่งท่านรัฐมนตรีก็ย่อมจะต้องเป็นหัวหน้าผู้แทน ข้าพเจ้า
 เห็นว่าไม่มีประโยชน์ถ้าจะไปในฐานะผู้ช่วยหรือว่าต่ำกว่าหัวหน้าก็ไม่มี ประ-
 โยชน์เลย ไม่มีประโยชน์เพราะเหตุใด เพราะเหตุว่าเราสมัครราชทูตที่ประจำ
 อยู่ ณ กรุงวอชิงตัน ได้เคยกระทำกิจการเรื่องนี้ด้วยความยินดี ทำไปด้วยดี
 แล้วก็กล่าวหากว่าเมื่อรัฐมนตรีว่าการไปก็จะเกิดแก่งแย่งกันขึ้น คืออย่างน้อยที่
 สุดก็คือทางใจ ไม่ใช่ทางงาน เพราะเหตุว่าท่านเป็นรัฐมนตรี และข้าพเจ้า
 เปรียบเทียบก็เปรียบเทียบไม่ได้ คือถ้าเปรียบเทียบท่านเอกอัครราชทูตกับท่าน
 รัฐมนตรีแล้วข้าพเจ้าเห็นว่ามันต่างกันไกลจนดั่งอย่าง ไม่ใช่ข้าพเจ้าจะดูถูกท่าน
 ข้าพเจ้าเห็นว่ามันดีไปคนละอย่าง....

ประธานวุฒิสภา : ขอย้อภิปราย

พ.ท. พระสารสาสน์พลขันธ์ : กระผมจะย้อนมาซักทีหลัง ถ้า
 หากว่าไปเกิดเช่นเช่นนั้นก็เสียเงินเสียทองของชาติ ซึ่งเราต้องส่งเงินในเขตแดน
 แล้วเงินต่างประเทศเสียด้วย ซึ่งเราก็ไม่มีพอใช้อยู่ การไปเช่นนี้อาจมีการ
 ครหาขึ้นที่รัฐบาลว่าไปเที่ยวกันแล้ว ข้าพเจ้ารู้สึก รู้สึกท่านนายกรัฐมนตร
 ก็ว่า ท่านเป็นคนใจดีใจคอกว้างขวาง เมื่อท่านรัฐมนตรีอยากจะไปท่านก็
 อนุญาตให้ไป มันเป็นอย่างนั้น.....

ประธานวุฒิสภา : ท่านไม่ได้ตามนี้

พ.ท. พระสารสาสน์พลขันธ์ : เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอถามท่าน
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศว่า เราจะเอาเงินนี้ไปบ้าง ไปบ้าง
 ปริมาณนี้สมควรแล้วหรือ.....

LIRT

ประธานวุฒิสภา : ตามรัฐธรรมนูญ เปรียบเทียบไม่ได้ ท่านต้อง
ถามตรง ๆ

พ.ท. พระสารสาสน์พลขันธ์ : ไม่อภิปรายแล้ว รอท่านทรง
กรุณาซ้ำเจ้าไม่ได้ถูกคัดค้าน ท่านมีต่อท่านอย่างหนึ่ง เพราะฉะนั้น
ขอชี้ว่าท่านจะเห็นแก่ชาติประเทศบ้างหรือไม่ แล้วขอถอนตัวเฉยไม่ต้องไป
ตั้งหน้าทำงานทางนเถอะ

ม.จ.ปรีดีเทพยพงษ์ เทวกุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่าง
ประเทศ : เรื่องการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศจะไปครอง
ซ้ำเจ้าได้คำหนึ่งอยู่มาก และได้พิจารณาตรวจสอบด้วยว่า ในการประชุมครั้งที่ ๑ ที่ ๒ ที่ต่างประเทศเขาทำกันอย่างไร คือในจำนวนประเทศสมาชิกราว ๕๐

ประเทศเศษตัวเดียวไม่มีมา ส่วนมากเขารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ
ต่างประเทศเป็นหัวหน้าซึ่งท่านเหล่านั้นมากก็เป็นนักการเมืองแม้ว่าซ้ำเจ้า
จะเป็นในทันทีเพียงเป็นนักการเมือง สนิทสนมยอมเป็นตำแหน่งที่เป็นหัวหน้า
อยู่นั่นเอง เพื่อทำการติดต่อเชื่อมความสัมพันธ์กับพวกรัฐมนตรีต่าง
ประเทศอื่น ๆ นอกจากนั้นถ้าจะเอาตัวอย่างประเทศอื่นเขาก็มีประธานสภา
นอกตำแหน่งบ้างในตำแหน่งบ้างไป ส่วนการแต่งตั้งนั้นซ้ำเจ้าไม่ได้แต่งตั้ง
ตัวเอง เพราะเกรงเหมือนกันเรื่องครหานินทาตามดูเวลาเล่นซ้ำเจ้า
บอกว่าจะไร เพราะรู้เหมือนกันพวกปากท่อยปากปลุ และการไปเที่ยวก็ไม่
ได้เหมือนอย่างเมื่อก่อน ๆ ซึ่งคุณพระสงฆ์มาชิกสภาผู้ มีเกียรติได้รู้จักกันมา
ตั้ง ๓๐ ปีมาแล้ว คงแต่นั่งพับเพียบเรียบร้อยอยู่ในวงปาร์ตี้จนบริหารการ
รวมกันมา ทางกระทรวงกลาโหมท่านก็เป็นครุซ้ำเจ้าก็เป็นฝ่ายบ่นหรือ
บ่นอะไรต่างฝ่ายทหาร และเคราะห์ซ้ำเจ้าเป็นลูกหม้อเดียวกันในกระทรวง
การต่างประเทศอีกแต่ซ้ำเจ้าได้เปรียบท่านท.เป็นลูกพ่อ คือเป็นลูกแต่ตั้งแต่ว
บ่เกิดครุกระโหน เพราะฉะนั้นการไปไม่คำหนึ่งถึงเรื่องส่วนตัวอะไรเลย และ

เมื่อท่านรัฐมนตรีหรือใครก็ตามที่เป็นใหญ่เห็นชอบ ข้าพเจ้าบอก ว่าอย่าไปโดย
ข้าพเจ้าก็ไม่เสียใจสักนิดเดียว การไปถือเอาไปทำหน้าที่ ขอให้ท่าน
เข้าใจเสียให้ถูกต้อง

พ.ท. พระสารสาสน์พลขันธ์: ข้าพเจ้าต้องการจะให้ท่านรัฐมนตรี
ตอบอย่างนั้นเพราะเหตุว่าจะได้เป็นเครื่องแก้ข่าวของท่านด้วย ให้แจ่มแจ้ง ลง
ไป ซึ่งเราอาจหาท่านก็ได้ อีกข้อหนึ่งที่ข้าพเจ้าจะขกักคองคือการ อย่าง
การประชุมสมัชชาอย่างนั้นตามที่เคยมา ข้าพเจ้าเคยไปเห็นอนกนที่เขื่อนฉา
แอมเตอร์แคมประเทศเด็กๆไม่มีโอกาสอะไรไม่มีเลยก็เดียว จะขึ้นตั้งหรือ
อะไรไม่ได้ทั้งนั้น ประเทศใหญ่ๆ เขามานั่งปรึกษาหารือกันแล้วเขาก็ทำ
คอร์ริคตอร์ ทำระเบียบหรืออะไรก็ว่าไป เราเพียงแต่ ฮอบเซอร์เวออร์ เป็น
ผู้พิจารณาผู้สังเกตการณ์แต่ก็มีสิทธิโหวตขอเดี่ยวเท่านั้น เพราะฉะนั้น
ท่านรัฐมนตรีได้ตรกตรองดีแล้วหรือ ในการที่ท่านตั้งใจไปมากหมายว่าจะ
ไปทำอย่างนั้นอย่างนี้ จะทำสำเร็จหรือ ถ้าไม่สำเร็จจะเสียเงินของชาติเปล่าๆ
ไม่ใช่น้อยเลยและเงินต่างประเทศด้วย ซึ่งเราขาดแคลนอยู่ ในเวลานี้ ข้าพเจ้า
ขอชักทานออกตรงหน้าท่านได้พิจารณาถกถนรอมคอบแล้วหรือ ขอชัก
เถอะ ถ้าหากว่าไม่ได้รับประโยชน์พอแก่เงินที่เสียไปแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่า
ควรที่ท่านจะได้รับความชอบในการที่ท่านถอนตัวไม่ ไปโดยส่งเงิน ให้แก่
ชาติได้

หม่อมเจ้า ปรีดีเทพย์พงษ์ เทวกุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การต่างประเทศ : ข้าพเจ้าขอใจที่ท่านสมาชิกผู้ มีเกียรติให้โอกาส
ข้าพเจ้าได้ตอบและแก้ต่างอะไรต่าง ๆ ข้าพเจ้าเรียนแล้วว่าเรื่องจะไปหรือ
ไม่ ไปไม่ ได้อยู่ที่ ข้าพเจ้า จะวินิจฉัย ข้าพเจ้าได้ ชัดแจ้ง ให้ ท่านทราบ ที่ คณะ
รัฐมนตรีลงมติ จริงอยู่แม้ท่านนายกจะมีจิตใจกรุณา แต่คำบัญญอยู่
รัฐมนตรีคนอื่น ๆ ๒๕-๒๕ คน ท่านเหล่านั้นวินิจฉัยว่าควรให้ไปประชุม ซึ่ง

ความเห็นที่ไม่ตรงกับความเห็นของท่านสมาชิก เมื่อไม่เป็นถาวรสมควร
ถ้อยคำเป็นเรื่องของฝ่ายบริหารจะอนุญาตหรือไม่ควรประการใด นอก
จากนั้นก็ขออย่างอื่นซึ่งข้าพเจ้ารับหน้าที่ไปดวยอีก ในหน้าที่เรื่องการค้า
ประเทศอย่างนั้นพูดไม่ได้ ท่านยอมมีไว้แต่ว่าการต่างประเทศนั้นพูดให้
น้อยได้เป็นดี แต่ถ้าท่านอยากจะซักถามก็ควรถามท่านนายก ฯ ซึ่งคิดต่อ
กันอยู่ เสมอแล้ว เรื่องนี้สำหรับตัวข้าพเจ้าเองข้าพเจ้าไม่ถอน ข้าพเจ้า
ไปตามคำสั่งซึ่งเป็นหน้าที่ตามที่ได้แถลงแล้ว

พ.ท. พระสารสาสน์พลขันธ์ : ท่านรัฐมนตรีบอกว่าท่านเองจะ
ไม่ถอนเพราะท่านทำตามคำสั่งคณะรัฐมนตรี แต่ท่านไม่ได้ตอบข้าพเจ้าว่า
ท่านได้ไตร่ตรองดีแล้วหรือผลที่ได้จะพอกับที่เสียหรือไม่ ข้อนี้ท่านไม่ได้
ตอบ ก็ท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเป็นผู้รับผิดชอบ
เพราะฉะนั้นยอมเป็นหน้าที่ของท่านที่จะไตร่ตรองและ นึกคิด ในเรื่อง การค้า
ประเทศทั้งหลาย จะไปโยนบาปให้แก่คณะรัฐมนตรีนั้นข้าพเจ้าไม่เห็น
ควรและไม่เห็นชอบ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอตั้งข้อสงสัยให้ท่านไตร่ตรอง
ดูให้ ตัดวามยืนยันมั่นสยปรมาณ ไม่ใช้สมัยโฮเฮนชอนเดิน

หม่อมเจ้า ปรีดีเทพย์พงษ์ เทวกุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การค้าประเทศ : คำหลังที่ท่านสมาชิกผู้ มีเกียรติพูดอะไรฟังดูไม่สู้จะเป็น
ภาษา ฝรั่งเศสไม่ถนัดจะเป็นภาษาเยอรมันฝรั่ง ๆ กลาง ๆ หรืออะไร ขอเรียน
ให้ทราบข้าพเจ้าได้ ไตร่ตรองแล้ว การเริ่มต้นตัวรัฐบาลเจ้าหน้าที่ได้ทำบันทึก
เสนอ ขอ ความ เห็น ถึงสภาพเก่าเมื่อ ครั้นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง การต่าง
ประเทศได้ไปมาก่อนคราวประชุมครั้งที่ ๒ ได้สอบถามค และทราบว่
รัฐมนตรีต่างประเทศคนก่อนก็ตัวจะไปประชุม จึง ไตร่ตรองตามบันทึก
เจ้าหน้าที่ได้เสนอความเห็นประกอบมา และเห็นว่าควรแถลงให้เด็ชบบันทึก
ขึ้นไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อขอความวินิจฉัย แต่ถ้าเห็นว่าจะเสียเงินเปล่าก็คง
จะได้เสนอให้ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีทราบด้วย ข้าพเจ้าไม่ขัดผู้ใดทั้งนี้

ประธานวุฒิสภา : กระตุ๊กไปของนายสง่า พรรณดิษฐ์ เรื่อง
สินค้าต่างประเทศที่ตั้งเข้ามาในประเทศไทย เรือ

นายสง่า พรรณดิษฐ์ : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงพาณิชย์ ดังต่อไปนี้

๑. เนื่องจากสินค้าที่พ่อค้าได้สั่งซื้อจากต่างประเทศเข้ามาขายในประ
เทศไทยเวลานี้บางประเภท เช่น เครื่องสำอาง เป็นต้น เป็นสินค้าที่ฟุ่มเฟือย
และมีได้เป็นการช่วยแก้ปัญหาการลดค่าครองชีพของประชาชนแต่ประ การใด
เลย กลับมีตรงกันข้ามทำให้เสียกำลังเงินตราของประเทศไปมากมาย ทั้งคัด
กำลังอุตสาหกรรมและกิจการภายในประเทศไปด้วย จึงขอเรียนถามว่า
เพราะเหตุใด รัฐบาลจึงไม่สั่งห้ามเสียให้ได้ขาด

๒. ส่วนสินค้าอีกบางประเภท เช่น รถยนต์นั่งทุกชนิด เป็นต้น
เวลานี้มีมากพอแก่ความต้องการแล้ว จึงขอเรียนถามว่า รัฐบาลจะควบคุม
โดยผู้ใดจะสั่งเข้ามาต้องได้รับอนุญาตเสียก่อนจะได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

นอกจากนี้กระผมขอทราบเรียนเพื่อประกอบกระทู้ถาม.....

ประธานวุฒิสภา : ไม่ต้อง ท่านพอแล้ว

นายพน สุปรรณสาร รัฐมนตรี : กระทรวงพาณิชย์ขอตอบคัง
คามกระทู้ ผู้ตั้ง กระทู้ โดยสั้น หนังสือ เป็นกิจ ดัชนีระ เสนอ ความ เห็นเกี่ยวกับ
สินค้าฟุ่มเฟือยไปยังกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์ได้รับไว้แล้วจะ
กำลังพิจารณาต่อขอรายละเอียดอยู่ กระทรวงพาณิชย์จึงขอขอบคุณท่าน
เจ้าของกระทู้ ในการที่มีเจตนาดีต่อชาติบ้านเมืองไว้ในที่นี้ด้วย ในเรื่องราย
ละเอียดทักท้วงพิจารณาอยู่ คือเครื่องสำอางและสินค้า ฟุ่มเฟือยมีจำนวนและมี
อะไรบางอย่างพอค้าตั้งเข้ามา และเป็นภาระเงินต่างประเทศเท่าไรและ
ตั้งที่จำเป็นมากกว่ากันเท่าไร แต่ละประเภทเท่าไรบ้าง และประเภทใดบ้าง
ที่ทักภายในประเทศ ซึ่งกำลังพิจารณาพร้อมสติอยู่

LIRT

ข้อ ๒. ถ้าสั่งห้ามจำหน่ายเขาเกิดขาด จะมี ผลดีท่อนเกิด ขึ้น อย่างไร เช่นพอสั่งห้ามจำหน่ายเขาเกิดขาดแล้ว ดินค้าเหล่านี้ก็ขึ้นราคาทันที ดินค้าที่พิมพ์ เพื่อยแพงชนจะสัมพันธ์กับราคาอื่น ๆ อย่างใดบ้าง ในการที่จะทำให้เกิดตลาด มีบทบาทในการขึ้นราคา แต่จะต้องพิจารณาถึงผู้ขายสินค้าพิมพ์เพื่อยด้วย ความเดือดร้อนอย่างไรบ้างนั้นจำเป็นต้องพิจารณาให้รอบคอบ ตามความคิดเห็น ที่กำลังพิจารณาอยู่ในเวลานี้คือกำลังพิจารณาอยู่ สองทาง ทางหนึ่งชนภาษา เขาเขาให้แพงชนหรือสั่งห้ามจำหน่าย การสั่งห้ามจำหน่ายนั้นก็จะขึ้นราคาหลาย หนภาษาเขามากขึ้น และอาจทำให้ประโยชน์ของรัฐลดน้อยลงในเรื่อง นี้จะได้เรียนให้ท่านทราบในภายหลัง ส่วนที่ข้อ ๒ ดินค้าประเภทรถยนต์ แม้ว่าจะมีผู้สั่งเข้ามาเรื่อย ๆ ก็ปรากฏว่าราคายังตั้งอยู่และความต้องการก็ยัง มีอยู่ ทั้งนี้จะเห็นได้จากเหตุที่ว่ายังมีผู้ซื้อไปเรื่อย ๆ จึงยังเห็นว่าจะ ไม่ควรควบคุมการสั่งเข้าในขณะนี้ เพราะอาจมีผลกระทบทำให้รถยนต์ ภายในประเทศแพงขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

นายสง่า วรรณดิษฐ์ : ตามที่รัฐมนตรีช่วยว่าการได้ขแรงบอก ว่า ของเหล่านี้อาจแพงชน คำว่าของประเภทพิมพ์เพื่อยเหล่านี้ที่กระผมเดินออกไปนั้นอยู่หลายประเภท เช่นของเด็กเล่น ผลไม้แห้งและสด อาหารที่บรรจุ ด้วยภาชนะต่าง ๆ เวนแต่มีแม่แข็งเครื่องจักรต่าง ๆ ทำด้วยไม้ทวย โค้ เกอ รองเท้าหนัง สู่ราบางชนิด แพวต่าง ๆ เหล่านี้เป็นคน สั่งเหล่านี้ กระผมเชื่อว่าไม่มีการผูกพัน ในทางใดทางหนึ่ง เพราะเหตุว่าในยามที่บ้าน เมืองเรากำลังคับขันและถึงของเหล่านี้แม่แต่เครื่องตุ๊กตาของเด็กเล่นชนิดนี้ จำนวน ๓๐๐๐๐๐ บาทเป็นต้น เวลานี้ทางตลาดมีมากมาย กระผมเชื่อเหลือเกิน ว่าในปีหนึ่งสินค้าพิมพ์เพื่อยที่ทราบเวียนมาจำนวนมากมายเหลือเกิน แต่เสีย ใจที่ไม่ได้ตั้งค้มากรับเรียนให้ทราบแต่เท่าที่สังเกตแล้วเป็นจำนวนมาก เพราะ ฉะนั้นเท่าที่รัฐมนตรีช่วยว่าการขแรงว่าของจะแพงชนนั้น ข้อเหล่านี้เป็น

ของคนหนึ่งมันไม่เกี่ยวกับคนยากจนอะไรเลย เพราะฉะนั้นของจะแพงขึ้น
ก็ไม่น่าจะค้างอะไร เพราะฉะนั้นกรณีเห็นว่าควรที่จะห้ามอย่างเด็ดขาด
และควรห้ามนานแล้ว แต่ปล่อยให้เข้ามา ความยากแก่ความต้องการเกี่ยวกับ
กับเครื่องมืออุตสาหกรรมเราต้องการอย่างมาก เพราะฉะนั้นกรณีจึงขอเรียน
ถามรัฐมนตรีอีกว่าจะห้ามเด็ดขาดได้ไหม ขอได้กรุณาตอบให้แน่ชัดอีกสัก
หน่อยเถิด

นายพัน สุพรรณสาร รัฐมนตรี : กรณีได้เรียนแล้วในตอนต้น
ว่า กำลังพิจารณาอยู่ และที่พิจารณาอยู่ยังตอบให้เด็ดขาดเวลานี้ไม่ได้
คงจะเห็นได้ง่าย ๆ ว่ารายการสินค้าที่ท่านเสนอนั้นหลายอย่าง ซึ่งแต่ละ
อย่างในทางตลาดย่อมมีความสัมพันธ์กันอยู่บ้างเหมือนกัน ถ้าเราได้พิจารณา
เรียบร้อยแล้วว่าถึงได้ไม่จำเป็นจริงๆ และไม่อาจจะกระทบกระเทือนตลาดให้
ปั่นป่วนแล้ว จะพิจารณา ๒ ทางอย่างที่ได้อ่านไว้แล้วขอคุณ

นายสง่า วรณดิษฐ์ : ที่ท่านรัฐมนตรีบอก ว่าใน ตลาดยังมีกา
สัมพันธ์กัน กรณีขอความกรุณา ให้ตอบสักหน่อยว่าความสัมพันธ์ นั้น
เชื่อและมั่นใจที่สุดว่าไม่มีความสัมพันธ์อะไร เพราะเหตุว่าการกระทำ
นั้นควรระงับการโดยด่วน ถ้าเงินเข้าไปแล้วจะเป็น โอกาสให้พ่อค้าหาวิธีการ
เพื่อคัดค้านหรือขอความช่วยเหลือจากรัฐบาลว่าตนได้เข้าไปแล้วบ้าง อะไร
บ้าง ถ้าถ้าเข้าไปแล้วการห้ามของเราจะไม่ได้ผล นั้นประการหนึ่ง

อีกประการ ๑ กรณีได้เสนอมาเมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม จนบัดนี้
๔-๕ เดือนแล้ว สมมุติว่าถ้าจะมี กระสุนนัดหนึ่งพ่อค้าในตายนั่น และก็เป็น
เรื่องเสียประโยชน์ของประเทศอีกส่วนด้วย เพราะฉะนั้นจึงขอเรียนถาม
ท่านรัฐมนตรีอีกครั้ง ๑ เกิดว่าได้กรณาดังกล่าวโดยด่วนจะได้หรือไม่ ถ้า
หากว่าเข้าไปจะเป็น ประโยชน์แก่พ่อค้า และเป็น ประโยชน์แก่ผู้ ทมหนาท
ปฏิบัติงานตามหน้าที่ด้วย เพราะฉะนั้นที่กระผมกราบเรียนขอเพื่อขอความ
กรุณาให้ดูว่ากรณีที่ไม่มั่นคงค่าประเภทเหล่านี้เคยมีแต่หนอยหนึ่ง

ส่วนกระทู้ถามข้อที่ ๒ ที่ท่านบอกจรรยาตนว่าอะไรกรรมก็จำไม่ได้ คุณเหมือนว่ายังมีความข้องการอยู่ ขอได้กรุณาพิจารณาถึงความเดือดร้อนในแง่ศรัทธา คือเดดนาฬิกานี้ พวกเราที่รู้จักจรรยาตนอย่างดีราวนี้ก็ไม่ได้เปลี่ยนอะไรในเรื่องนามกานานหาชื่อเมื่อใดก็ได้ทุกเมื่อ แต่พอเข้าเดือนธันวาคม-มีนาคมของใช้รถยนต์กันทั่วไป ตอนนั้นนามนี้จะต้องใช้มากและจะขาดแคลน ขอให้ท่านพิจารณาในแง่ที่น้อยว่าจรรยาตนมากจน รถยนต์ ที่ไม่ได้ใช้คือไปก็จะเบียดกันมากจน ครึ่งก่อนกมไม่กมกัน เพียงจนเป็นจำนวนมากแล้ว รถที่กั้นนั้นแหละจะไปแย่งพวกกรรมกรสามล้อของเราเสีย พวกกรรมกร ๓ ล้อก็จะตายแน่ เพราะรถยนต์ ที่เกาะในที่สุดก็กลายเป็นแท็กซี่ ขอให้พิจารณากกรรมกร ๓ ล้อของไทยเราที่เป็นตาเป็นต้นอยู่ เคียงจน เวลาหนักกรรมกรสามล้อเท่านั้น ถ้าหากว่าท่านไม่ห้ามเสียก็จะเป็นการกระทบกระเทือนอาชีพของกรรมกรของเรามาก

ข้อประการหนึ่ง รถยนต์ราคาประมาณ ๓-๔ หมื่นบาท ถ้าบอกค่าอุปกรณซึ่งมีราคา ๒-๓ เท่า เพราะรถยนต์คันหนึ่งราคาไม่เท่าไร แต่เครื่องอุปกรณมีราคาถึง ๒-๓ เท่า เพราะฉะนั้นขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่า ข้อ ๒ นี้ขอให้ควบคุมว่าถ้า ใครจะตั้งแล้วให้ขออนุญาตเสียก่อนเพื่อไม่ให้ผู้เพี้ยนนักจะได้หรือไม่

นายพิน สุพรรณสาร รัฐมนตรี : ที่ว่ายนมาเป็นเวลา ๓-๔ เดือนแล้วยังไม่ได้จัดการนั้น กระผมขอเรียนด้วยความสุจริตว่าความจริงตั้งต้นไปก็จัดการ เกี่ยวกับ กระทรวงพาณิชย์เองไม่มี งบอุดหนุน การค้า ของประชาชนก็ต้องไปพึ่งผู้ใด ๆ เขาก็ถือว่ามั่นคงความลับ เขาก็ไม่ค่อยจะให้อะไรเรื่องนี้แล้วเรายังพูดกันที่ประชุมสภาเศรษฐกิจเพื่อขอความร่วมมือในเรื่องนี้เหตุที่จะเป็นเพราะเหตุนี้ เพราะฉะนั้นการที่ทำได้โดยด่วนเราพิจารณาว่า จะพยายามทำโดยด่วน ในสิ่งที่ไม่กระทบกระเทือนจะจัดการทันที ส่วนเรื่อง

รถยนต์ที่ไปแย่งอาชีพของรถสามล้อซึ่งความเห็นของตน...
กับแท็กซี่สามล้อเป็นกรณีคนละชั้น...
คือว่าถ้าหากว่าความนิยมมากขึ้นราคาก็จะลดไปเอง...
เวลานี้ห้ามไม่ให้รถเข้ามา...
ถ้าหากว่าฝรั่งเขาไม่ให้น้ำมัน...
ก็ไม่มีไฟ...
ถ้าหากว่าให้มากให้หน่อยเวลานักไม่ได้อยู่ในมือของเรา...
เรื่องนี้เป็นอย่างไร

นายสง่า วรรัตนดิษฐ์ : ขอบคุณที่ท่านรัฐมนตรีได้บอกว่าจะจัดการ
โดยด่วน เพราะฉะนั้นกระผมขออย่าอกันตื้นๆ...
เพราะเหตุที่ว่าหากว่าถ้าเข้าไปก็เป็นภัย...
ของพ่อค้ากับเป็นโอกาสให้เจ้าหน้าที่...
ความจริงสินค้าฟุ่มเฟือยในประเภทนี้ไม่จำเป็นต้องหาสถิติ...
ว่าเงินในกระเป๋าจะเห็นได้โดยตา...
เงินเท่าไร...
ทำให้คิดเห็นถึงแต่สิ่งบางอย่างเช่น...
เด็กเราไม่ห้ามก็ได้...
จัดการจะเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ...
ผมเชื่อว่า...
ขอความกรุณาท่านรัฐมนตรีว่าทางศุลกากรว่ายังถือเป็นความลับ...
คิดว่าจะถึงขั้นนี้ไม่ควรจะไปคำนึง...
จริงๆแต่ส่วนข้าพเจ้านับรับรองว่า...
หวังดี.

นายฟื้น สุพรรณสาร รัฐมนตรี : กระทรวงพาณิชย์ขอเรียนตอบ
ว่าอย่างไร...
โดยรอบคอบนั้น...
ไม่มีหลักฐานอะไร...
อะไรนั้นเราต้องมีตัวเลขแสดงพร้อมอยู่...
เราจะทำไปโดย

ที่มีอะไรโดยออกอีกไปควบคุมไม่ได้ นนเขานเขาเราที่ไม่รู้ว่ามีปริมาณมาก
หรือน้อยหรือขาดแคลนอย่างไร จึงจำเป็นต้องขอเวลาคนคิดว่าต้องทำอะไรต่าง ๆ
เหล่านั้นบ้างพอสมควร ข้าพเจ้าก็ได้ตอบแล้วว่า จะพยายามรับทำโดยด่วน
แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นโดยด่วน ไม่ใช่ หมายความว่าเราจะทำไปโดยด่วนเร็ว เค็ดขาดลงไป
ก็ตงศึกษาผู้เขยวราญมีความรู้เทคนิกอย่างนี้ โดยประชุมปรึกษา
หาวิธีกันเหมือนกัน

ประธานวุฒิสภา: หมดวาระกระทันแล้ว ค่อยไปพิจารณาร่างพระราช
บัญญัติเงินคั่นของห้างมีทรัพย์ ในท้องที่อำเภอบ้านหมอ จังหวัดสระบุรี
พ.ศ. ๒๔๘๓ ของรัฐบาล ซึ่งสภาผู้แทนลงมติให้ไว้ได้แล้ว

บันทึก

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเงินคั่นของห้างมีทรัพย์ ในท้องที่อำเภอบ้านหมอ
จังหวัดสระบุรี พ.ศ. ๒๔๘๓

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ เงินคั่นของห้างมีทรัพย์ ในท้องที่
อำเภอบ้านหมอ จังหวัดสระบุรี พ.ศ. ๒๔๘๓ ของรัฐบาล ที่ประชุมสภาผู้
แทนได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และตั้งให้คณะ
กรรมาธิการสามัญ ชุดที่ ๓ ของสภาผู้แทนพิจารณา คณะกรรมาธิการได้
พิจารณาแล้วและเห็นชอบตามที่ ร.อ. ประเสริฐ ดุคบรรทัด สมาชิกสภาผู้แทน
(สระบุรี) ได้เสนอแปรญัตติขอเพิ่มจำนวนใหม่อีกมาตราหนึ่ง ซึ่งคณะ
กรรมาธิการได้แก้ไขข้อความให้ใหม่ ดังปรากฏในร่างมาตรา ๔ แล้ว และใน
คราวประชุมสภาผู้แทนครั้งที่ ๒๒ / ๒๔๘๓ (สามัญ) ชุดที่ ๓ วันพฤหัสบดีที่ ๓๘
ถึงหาคม ๒๔๘๓ ที่ประชุมสภาผู้แทน ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับ
ในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ที่สภาผู้แทนได้ลงมติให้ไว้ร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้ได้ และให้เสนอวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

LIRT

๔๖๐

บันทึกหลักการและเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ
เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอบ้านหมอ จังหวัดสระบุรี

พ.ศ. ๒๕๕๐

หลักการ

เพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามที่ได้กำหนดเขตค้ำไว้ในพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตค้ำที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน ในท้องที่อำเภอบ้านหมอ จังหวัดสระบุรี พุทธศักราช ๒๕๔๘

เหตุผล

โดยที่กรมรถไฟได้ทำการสำรวจอสังหาริมทรัพย์ที่จะเวนคืนตามพระราชกฤษฎีกากำหนดในหลักการแล้ว จึงจำเป็นต้องออกพระราชบัญญัติเวนคืนเพื่อดำเนินการต่อไป

ร่าง

พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอบ้านหมอ
จังหวัดสระบุรี พ.ศ. ๒๕๕๐

.....
.....
.....
.....
.....

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

โดยที่เป็นการสมควรให้เงินค้ำชดเชยการรั่วซึมตามที่ได้กำหนดไว้ใน
ในพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน ในท้องที่
อำเภอบ้านหม้อ จังหวัดสระบุรี พุทธศักราช ๒๔๗๘ ซึ่งกรมรถไฟได้ทำการ
สำรวจที่ดินที่จะต้องเวนคืนแล้ว ตามความในพระราชบัญญัติว่าด้วย
การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเงินค้ำ
ชดเชยการรั่วซึมในท้องที่อำเภอบ้านหม้อ จังหวัดสระบุรี พ.ศ. ๒๔๗๙”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เงินค้ำชดเชยการรั่วซึมในท้องที่อำเภอบ้านหม้อ จัง-
หวัดสระบุรี ภายในแนวเขตที่ดินตามที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏ
รายชื่อผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ตามบัญชีท้าย
พระราชบัญญัตินี้ให้แก่กรมรถไฟ

มาตรา ๔ เงินค่าทำขวัญที่จะให้แก่เจ้าของ หรือ ผู้ครอบครองให้
กำหนดตามราคาที่ซื้อขายกันในตลาดในวันใช้พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงคมนาคม รักษาการ ตาม
พระราชบัญญัตินี้.

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

นายปฐม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรี: ตามที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติเงินค้ำนองฮาร์โมนิพอย์ในท้องที่อำเภอบ้านหม้อ จังหวัดสระบุรี ผ่านสภาผู้แทนมาเพื่อให้สภาผู้วินิจฉัยประกาศใช้เป็นกฎหมายนั้น มีหลักการและเหตุผลโดยย่อซึ่งได้เสนอเป็นลายลักษณ์อักษร ต่อท่านสมาชิกผู้มเกียรติคุณแล้ว แต่ว่าหลักการและเหตุผลโดยละเอียดนั้นข้าพเจ้าได้จะแสดงต่อสภา เพื่อให้ทราบเป็นทางวินิจฉัยต่อไป คือ เรื่องนี้แต่เดิมมาในปี ๒๔๘๖ บริษัทปูนซีเมนต์ไทยจำกัด ได้ขอขอร้องมายังกระทรวงคมนาคมขอทำทางแยกจากทางรถไฟสายเหนือจากกิโลเมตรที่ ๓๐๗ สถานที่บ้านหม้อถึงท่าหาดวงแห่งหนึ่งทางสายนี้เป็น ทวง เพื่อยังโรงงานอุตสาหกรรมที่จะ ก่อตั้ง ชนบทหาดวง ส่วนอีกแห่งหนึ่งนั้นที่กิโลเมตรที่ ๓๕๐ จากสถานี หนองเต่า ไปเขาทับควายอยู่ในท้องที่อำเภอโคกสำโรง จังหวัดสระบุรี ทั้งสองแห่งเพื่ออุตสาหกรรมและการลดลงแร่เหล็กและทำเหล็กกล้า เพื่อนำสินค้าเข้ามาบ่อนที่โรงงานอุตสาหกรรมที่จะได้ก่อสร้างชนบทหาดวง สำหรับทางจากสถานีหนองเต่าไปถึงเขาทับควาย และเขาทับควายในเส้นทางนี้บริษัทปูนซีเมนต์ไทยจำกัดได้รับสัมปทานขุดแร่ และที่นั่นก็เป็นจะต้องขุดแร่ขนมาที่ท่าหาดวงซึ่งเป็นโรงงานอุตสาหกรรม เมื่อกระทรวงคมนาคมได้รับเรื่องราวของบริษัทปูนซีเมนต์ไทยเช่นนี้ ก็เห็นสมควรที่จะสนับสนุนอุตสาหกรรมของประเภทนี้จึงได้เรียกบริษัทปูนซีเมนต์ไทยจำกัดมาตกลงในหลักการ บริษัทปูนซีเมนต์ไทยนี้ขอมอบที่ดิน คือ ค่าก่อสร้างและค่าวางทางรถไฟในบริษัทปูนซีเมนต์ไทยจำกัดเป็นผู้รับออกค่าใช้จ่ายโดยเงินเงิน

อีกประการหนึ่ง ค่าใช้จ่ายในทางแยกที่ได้ผ่านของเอกชน ทางแยกผ่านไปใน บริษัทปูนซีเมนต์ไทยจำกัดเป็นผู้ยอมรับเสียเงิน และอีกประการหนึ่งเมื่อได้ก่อสร้างทางแยกแล้วจะเรียบร้อยแล้วก็ให้ทางรถไฟเป็นของแผ่นดิน เมื่อตกเป็นของแผ่นดินเช่นนี้แล้ว ทางกรมรถไฟก็ไม่ต้องที่จะเบียดเบียน

โดยด่าหรือข่มขู่ถึงขั้นคำได้ทุกอย่าง เมื่อบริษัทปูนซิเมนต์ไทยจำกัดเองจะใช้
 ทางนี้ไม่ได้สิทธิพิเศษอะไร นอกจากได้รับความสะดวกในการที่เดินทาง
 โดยแน่นอนเท่านั้นเอง เมื่อเป็นเช่นนี้ ทางกระทรวงคมนาคมจึงได้เสนอพระ
 ราชกฤษฎีกาเป็นกฤษฎีกากำหนดเขตติดต่อที่จะเวนคืนที่ดินทั้งสองแห่ง ดังกล่าว
 มาแล้ว แต่บางแห่งได้ประกาศกฤษฎีกาเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๕ ถึงวันที่ ๘ มิถุนายน
 เมื่อประกาศไปแล้ว กรมรถไฟก็ได้จัดการสำรวจ ต่อมาเมื่อได้ทำการสำรวจ
 สำหรับท้องที่จากสถานีบ้านหม้อมาจนถึงท่าหาดงอนนี้ ก็ได้จัดการสำรวจเป็นการ
 เสร็จเรียบร้อยแล้วทุกประการ แต่ว่าทางหนึ่งของเจ้าและเจ้าที่บ้ควายเวดธานีไม่สำเร็จ
 เรียบร้อย เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วจึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนเฉพาะ
 ท้องที่อำเภอบ้านหม้อ จังหวัดสระบุรีขึ้นมา เพื่อให้ได้งานจนจลย.

หนึ่งในการที่ได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ ตามที่ได้บัญญัติกันได้
 ตามเจ้าของที่ดินเอกชนซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินทางแยกรวม ๗๓ ราย กรมรถไฟ
 ก็เรียกเจ้าของที่ดิน ๗๓ รายมาตีประเมินราคาทรัพย์สินของที่ดินและได้ทำหนังสือ
 ตกกลงยินยอม แต่ว่าถ้าหากว่ากรมรถไฟสร้างทางและรถไฟผ่านไปในที่ดิน
 เหล่านี้ แล้วเจ้าของทุกรายไม่ได้แย้งและคัดค้านประการใดเลย เมื่อเป็นเช่น
 นี้แล้วประกอบกับทางบริษัทปูนซิเมนต์ไทยจำกัดจำ เป็นจะต้อง สร้างโรงงาน
 ตามที่ได้ผูกมัดกับรัฐบาลว่าจะต้องทำให้เสร็จภายในปี ๒๔๗๒ จึงได้ดำเนินการ
 ก่อสร้างทางรถไฟสายถึงสถานีบ้านหม้อถึงเจ้าที่บ้ควายตั้งแต่วันที่ ๒๔๗๕ ถ้า
 เจ้าที่บ้ควายมาจนบัดนี้ก็นับว่าทางสายนั้นเป็นอันเรียบร้อยแล้ว และที่ควรทำ
 ไปก่อนเช่นนี้ก็เพราะเหตุที่ว่าเราได้ตกลงกับเจ้าของที่ดินเป็น การ เรียบ ร้อยแล้ว
 ไม่ได้แย้งประการใดประการหนึ่ง ซึ่งประการหนึ่ง บริษัทปูนซิเมนต์ไทยมีขอ
 ผูกมัดกับรัฐบาลที่จะต้องสร้างให้เสร็จภายในปี ๒๔๗๒ ถ้าหากว่าทางสาย
 นั้นออกพระราชบัญญัติแล้วก็ไม่ทัน เพราะเหตุว่าเมื่อออกพระราชบัญญัติแล้ว
 จำเป็นต้องถมดินทำถนนเพื่อให้นิมยุบซึ่งจะต้องกินเวลา ๕ ปี เมื่อเช่นนี้โรงงาน

ก็ไม่สามารถจะสร้างให้เสร็จได้ เมื่อเช่นนี้ทางกรมรถไฟก็ได้ก่อสร้างไป แต่เมื่อพิจารณาถึงประโยชน์แล้ว ประโยชน์ที่รัฐบาลจะได้รับก็คือว่าได้รถไฟชนิดกมรเป็นของแผ่นดินและมีสิทธิทุกประการ ทางบริษัทปูนซีเมนต์ไทยจำกัดได้ประโยชน์แต่เพียงว่าได้ทางสะดวกและเป็นเส้นทางที่แน่นอนอย่างเดียวเท่านั้น ข้าพเจ้าจึงขอเรียนให้ที่ประชุมเห็นทราบ

พล. ต. เภา เพียรเลิศ บริภัณฑ์ยุทธกิจ : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในหลักการนั้นข้าพเจ้าเห็นด้วยกับรัฐบาลที่จะเวนคืนที่ดินมาสร้างทางรถไฟ แต่ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยในมาตรา ๔ ซึ่งกำหนดค่าทำขวัญนั้นให้ต่ำกว่าทรัพย์สินตามราคาตลาดในวันใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ ในการเวนคืนดังกล่าวมีทรัพย์สิน มีกฎหมายเรียกว่าพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ๒๔๗๗ มีวิธีการให้ทำได้ ๒ วิธี วิธีที่ ๑ ถ้ารัฐบาลรู้ว่าจะเวนคืนที่ดินใด มีขอบเขตอย่างไร ผู้ใดครอบครองแล้วก็ออกกฎหมายไต่ถามที่ ในกรณีเช่นนี้ให้ตราค่าทรัพย์สินตามวันที่ออกพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในวิธีต่อมาเมื่อรัฐบาลต้องการสำรวจก่อนก็ออกพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินที่จะเวนคืนในการกำหนดที่ดินกำหนดเขตก็กว้าง ๆ เจ้าพนักงานเข้าไปสำรวจกับเขตทำบัญชีเพื่อครอบครองเสร็จแล้ว ในวิธีการที่ ๒ ในเวลาออกพระราชบัญญัติไปแล้ว กฎหมายกำหนดไว้ว่าให้ตราค่าทรัพย์สินนั้นในวันออกพระราชกฤษฎีกา ทั้งนี้เพื่อบังคับให้ผู้ครอบครองค่าทำไรเกินสมควร คือมาตั้งแต่ออกกฎหมายแม่บทจนมีดินเป็นเวลา ๑๐ ปี รัฐบาลหรือรัฐสภาไม่เคยออกกฎหมายแบบนี้ คือกำหนดราคาพิเศษออกไป ให้กำหนดราคาตั้งแต่ออกพระราชบัญญัติฉบับนี้ การที่กำหนดเช่นนี้ข้าพเจ้าไม่ทราบหลักฐานเหตุผลว่ารัฐบาลมีอย่างไร และในต่อไปจะเอาอย่างไรต้องมีกฎเกณฑ์อย่างหนึ่งอย่างใด ที่สภาจะออกพระราชบัญญัติอย่างไรไปข้าพเจ้าขอถามรัฐบาล

นายปฐม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรี : ตามพระราชบัญญัติเงินค้ำ
 อสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๗๗ มาตรา ๓๕ นั้นได้บัญญัติไว้ว่าถ้าหากตามพระ
 ราชบัญญัติ เงินค้ำ อสังหาริมทรัพย์ ไม่ได้ กำหนดไว้ เป็นอย่างอื่น ก็ให้ราคา
 ทรัพย์สินในวันใช้พระราชกฤษฎีกานั้น แต่การที่ออกพระราชบัญญัติไม่
 เช่นนั้นก็มิได้เป็นการผิดกฎหมายไปอย่างไร เหตุผลที่ออกพระราชบัญญัติ
 เงินค้ำอสังหาริมทรัพย์ ไปเช่นนี้ก็ด้วยเหตุประการที่หนึ่ง บริษัทปูนซิเมนต์
 ไทยมิใช่รัฐบาลเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย และประการที่สอง คือ ว่าในทางสภา
 ผู้แทนได้ประชุมฉันทนิยกันก็ได้ฉันทนิยกันว่า ควรจะให้มีความ เป็นธรรมแก่เจ้า
 ของที่ดิน ให้ความเป็นธรรมแก่เขาในการที่เขาต้องเสียค่าเสียหายค่าที่ดิน
 ที่เขาเสียหายนั้นถ้าหากว่า จะใช้ราคาตามพระราชกฤษฎีกานั้น แลดูเวลานราคา
 ขึ้นสูงขึ้นมา เพราะฉะนั้นทางสภาผู้แทนจึงเห็นเป็นการสมควรที่จะใช้ราคา
 ตามที่ออกพระราชบัญญัตินี้ แต่ถ้าหากว่าสภาผู้แทนได้ฉันทนิยเป็นอย่างอื่น
 ทางรัฐบาลก็มีได้มีอะไรจะขัดข้อง

พล.ต. เกา เพียรเลิศ บริษัทผู้ทอชกิจ : ข้าพเจ้าไม่ได้ขัดข้อง
 ในหลักการ ที่ข้าพเจ้าขอตรงอย่างนี้คือระเบียบการเงินค้ำอสังหาริมทรัพย์
 คือไปนั้นจะเอาอะไรกันแน่ ถ้าออกปานงั้นแล้วจะปล่อยปากช่อง โหว่ ให้มี
 การค้าทำไรเกินควร ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยที่สภาจะออกแบบนี้ คือกำหนดราคา
 จะกำหนดพระราชบัญญัติที่ประกาศให้ออกไปตั้งแต่วันที่ตกลงที่สภาต่าง และ
 ถ้าวาง จะ ออก พระราช บัญญัติ ฉะนั้นนม เวลา ที่จะ ทำ เช่น ผลิตพืชไร่พืช
 (Fictitious price) ราคาขายจะเอียงแต่ค่าเสียหายมาก และสภาจะเอา
 แบบไหนอะไรเป็นเกณฑ์ซึ่งราคาว่าวันไหนเวลาใด เพราะว่า ๓๓ ปีเศษ ตั้ง
 แต่ใช้พระราชบัญญัติมาไม่เคยออกแบบนี้

นายกิจจา วัฒนสินธุ์ รัฐมนตรี : การที่ท่านฉันทนิยความข้อ
 นี้เกี่ยวกับกาหนดราคาที่ดินนั้นในเรื่องรัฐบาลก็ได้ ช่างแล้วที่ว่า ทาง

รัฐบาลมีอำนาจที่จะกำหนดได้ตามที่ได้มีพระราชบัญญัติ คือพระราชบัญญัติ
 เจเนอรัลดีทาร์มัตพรีมาตรา ๑๔ บอกว่า ถ้าหากมิได้กำหนดราคาทรัพย์สิน
 ได้ในพระราชกฤษฎีกาหรือมิได้กำหนดราคาได้ในพระราชบัญญัติฉบับใด
 ฉบับหนึ่งโดยเฉพาะแล้วก็มีอำนาจที่จะกำหนดในพระราชบัญญัติฉบับใด
 เพราะฉะนั้นการที่กำหนดราคาขึ้นอย่างนี้โดยความดีมาชกผู้มเกลยรคณหนึ่ง
 ได้เด้นอถึง ว่าการ ได้ เปรียบเคียง เปรียบและผด เดียหาย ซึ่งคกชยู่กับ ราชฎร
 โดยราชฎรได้นำความมาร้องเรียนและรัฐบาล ก็อยากจะให้ความเป็นธรรมแก่
 ราชฎรซึ่งได้รับคความ กระทบกระเทือนในการที่ ได้วาง ทาง รถไฟผ่านที่ดินของ
 ราชฎร เหล่านี้ จึงได้ กำหนดราคา ที่ดินได้ ในพระราชบัญญัติ นี้ว่า ให้ลดราคา
 ตลาดในวันใ้พระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงเหตุผลในข้อกฎหมาย
 ด่งนในแบบฉบับที่จะออกกฎหมายนี้ไปจะดีหรือไม่เพียงใด ทางรัฐบาล
 ก็ได้คำนึงถึงข้อนี้ไป ถ้าหากว่าการกำหนดราคาที่ดินเพื่อไม่ให้ทางรัฐ
 ได้เสียหาย ก็อาจจะกำหนดได้ใน พระราชกฤษฎีกาจัด การ ดำรงและเจเนอรัลดี
 ตาร์มัตซึ่งมีอำนาจที่จะกำหนดได้โดยพระราชบัญญัติเจเนอรัลดีทาร์มัต ถ้าหากว่า
 กำหนดได้ในพระราชกฤษฎีกาแล้วก็คิดปัญหาต่าง ๆ ได้ ถ้าหวับเรองนี้ก็
 ถือเป็นกรณีพิเศษ

นายบรรจง ศรีจรูญ : สำหรับการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้นั้นคงไม่มอะไรซึ่งสำนักงานก็จะผ่านไปด้วยความเรียบร้อย ปัญหา
 ว่าทุก ๆ คนก็ทราบข้อเท็จจริงแล้วก็ไม่มีอะไร ข้าพเจ้าเองมีข้อข้องใจอยู่แต่
 เพียงว่าในมาตรา ๔ ข้อของใจของข้าพเจ้านั้นเป็นข้ออย่างหนึ่งคือว่าเป็นข้อ
 ข้อใจที่เกรงว่าราชฎรจะเสียประโยชน์ในกรณีรัฐบาลทำนาท โอน ทรัพย์สิน
 ดันของเอกชนไปให้บริษัทเอกชนนั้น ปัญหาว่าการให้ราคาตามราคาตลาด
 นั้นวิธีการจะทำอย่างไร คือรัฐบาลกระทรวงคมนาคมจะต้องกรรมการขึ้นเพื่อ
 ด้ราคาอย่างนั้น หรือ แล้วกรรมการที่ ด่งนเป็น กรรมการที่มคณผู้มเกลยรคณ
 ไร

และกรณีทุกถกตั้งไม่ได้เรื่องราคากระหว่างเจ้าของและรัฐบาลอย่างนั้น รัฐบาล
จะต้องคงอนุญาตโคตุลาการเพื่อตรวจราคาหรือจะทำอย่างไร เหตุนี้ข้าพเจ้าเป็น
ห่วงในการที่ราษฎรจะเดือดผลประโยชน์ไม่ในการเช่นนั้น

นายปฐม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :
ตามที่ท่านสมาชิกชมชของใจนั้นในข้อบัญญัติแล้วตามพระราชบัญญัติ เวน คิน
อสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๔๗๗ มีข้อความบังคับไว้ชัดว่าเมื่อจะตราราคากันแล้วก็มี
กรรมการไม่น้อยกว่า ๓ นายจนพิจารณาราคาที่เจ้าของเอกชน ที่ต้องแยก
ต้องผ่านไปนั้น ถ้าหากว่าไม่ตกลงกันได้จำเป็นจะต้องคงอนุญาตโคตุลาการ
พิจารณา และทั้งนี้ควมที่ท่านสมาชิกชมชของใจนั้นในเรื่องทางรถไฟด้วย
ไม่ใช่เป็นของบริษัทเป็นของรัฐบาล ตกเป็นของรัฐบาล ไม่ใช่ของบริษัทโดย

พระยาอรุณกรมมณคดี : ข้าพเจ้ามีความข้องใจในมาตรา ๕
เช่นเดียวกับท่านสมาชิกที่ได้อภิปรายมาแล้ว ที่ข้าพเจ้ามีความข้องใจนั้นคือ
ว่าตามพระราชบัญญัติมาตรา ๕ คือพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหา
ริิมทรัพย์ พ.ศ. ๒๔๗๗ มาตรา ๕ ๕ บกบอกว่าเงินได้แต่ว่าจะได้กำหนดราคาได้
ในพระราชบัญญัติเป็นพิเศษ อันหมายความว่าไม่ใช่เป็นการกำหนดตาม
คำพึงใจ คือกำหนดโดยมีเหตุมีผลพิเศษจริง ๆ ทั้งนี้ตามที่สมาชิกอีกท่าน
หนึ่งเป็นห่วงว่า ราษฎรเจ้าของที่ดินอาจได้รับความสะดวกขึ้น ช้อน
ข้าพเจ้าเองก็เป็นห่วงเหมือนกัน แต่ว่าโดยเหตุที่เราจะออกพระราชบัญญัติ
ไปเพื่อการดำารณูปโภค ถิ่นนี้ก็เข้าใจว่าเพื่อประโยชน์ของราษฎรเหมือน
กัน ที่นี้ข้าพเจ้าอยากจะใคร่ขอเรียนถามว่า ในการที่รัฐบาลจะเวนคืนอัน
เมื่อออกพระราชบัญญัติเวนคืนให้ตกคนเพื่อให้ใครรถไฟมานั้น รัฐบาลต้องออก
เงินกี่จรงอยู่ แต่ขออย่าถามว่าถ้ารัฐบาลมีหุ้นลงในบริษัทปูนซีเมนต์แล้ว
รัฐบาลอย่าถามว่าในทางอื่นแล้ว รัฐบาลก็ต้องออกเงินเหมือนกัน และเงิน
อันนี้เป็นเงินของราษฎรเหมือนกัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเรียนถามในข้อนี้

พระมณูภาควิมลศาสตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
 ก็จึงพระราชบัญญัติ อันรัฐบาลก็เห็นว่า ข้อความ แปลกอยู่ในมาตรา ๔
 ซึ่งไม่เคยมีมาก่อน ดังเช่นท่าน สมาชิกผู้ มีเกียรติได้ทักท้วง แล้วนั้น
 รัฐบาลจะได้ชี้แจงเหตุผลดังต่อไปนี้ ตามธรรมเนียมการจะเวนคืนที่ดินของ
 ราษฎรเพื่อการสาธารณูปโภคนั้น ก็ได้ขอพระราชกฤษฎีกาสำรวจที่ดิน
 เสียก่อนแล้วต่อมาภายหลังจึงได้ขอพระราชบัญญัติเวนคืน แล้วให้จัดการ
 ในเรื่องค่าใช้จ่ายกับราษฎรว่าราคาที่ดินที่เวนคืนนั้น ตามธรรมเนียม
 ปฏิบัติเช่นนั้น แต่ในเรื่องนั้นมีความจำเป็นเป็นพิเศษ ด้วยเหตุว่าเวลานั้น
 เป็นเวลาเร่งด่วนสงคราม ทางรัฐบาลมีความประสงค์อย่างยิ่งที่จะได้เหล็ก
 มาใช้ที่ได้รับดำเนินการในเรื่องนี้ และนอกจากนั้น ในการที่ดำเนินการนั้นไม่
 ได้เป็นไปโดยปกติ คือขอพระราชกฤษฎีกา เป็นแต่เพียงสำรวจแล้วเลย
 ไปทำความตกลงกับราษฎรเสียทีเดียว และเอาที่ มาเสียก่อนมาสร้างทาง
 รถไฟจนแล้วเสร็จ และได้ใช้เป็นประโยชน์ให้กับบริษัทปูนซีเมนต์ และรัฐบาล
 ก็ได้ประโยชน์ด้วย ดังนั้นโดยทางตรงและทางอ้อมเป็นเวลาหลายปี แล้วคือ
 มาหลายรัฐบาลมาแล้ว จึงได้มาออก พระราชบัญญัติเวนคืนในเรื่องนี้ ซึ่งเป็น
 การดำริที่ไม่ควรจะเป็นอย่างนั้นเลย เนื่องจากการปฏิบัติมาอย่างไร รัฐบาล
 เห็นว่าไม่เป็นการสมควร ผลร้ายก็ตกอยู่กับราษฎรผู้ เป็นเจ้าของที่ดินราย
 หนึ่งว่าเจ้าของ คือที่ดินนั้นราคาไปมากและเงินทองซึ่งแยกควรจะได้แต่ใน
 เวลานั้น ซึ่งมีค่าสูงกว่าในเวลาอื่นก็ได้ ต้องรอมานานเป็นเวลานานเช่น
 นานหกเดือนหกเดือน เมื่อขึ้นพิจารณาว่าพระราชบัญญัติ ในสภาผู้แทน
 ข้าราชการการสมาชิกสภาผู้แทนจังหวัด สระบุรี จึงได้ เสนอแปร ญัตติขอให้
 รัฐบาลให้ความเป็นธรรมแก่ราษฎร ควรจะให้ราคาให้ใกล้เคียงกับที่เขาควร
 จะได้ คือราคาเงินเวลานั้นนั้นถูก เขาควรจะได้เวลานั้นเงินมันแพง และ
 งดรัฐบาลและบริษัทปูนซีเมนต์นั้นก็ได้ประโยชน์เต็มที่แล้ว นี้เหตุผล
 ผลแท้จริงเป็นเช่นนั้น เราจึงมีบทพิเศษในมาตรา ๔ ผลตกแก่ผู้ มา รัฐบาล

ก็เห็นว่าอยากพยายามจะให้เป็นธรรม แก่ราษฎร และ ได้คำนึง เหมือนกัน
ว่าเงินของชาติเป็นของราษฎรทั้งประเทศ ถ้าไม่จำเป็นจริง ๆ แล้วก็ไม่ควร
จะใช้ให้เกินแก่ราษฎร ๑๐ กว่าคน แต่เมื่อคิดโดยรอบคอบ แล้วก็เห็นว่า
เพื่อความ เป็นธรรม ก็ควรได้ด้วยกันทุก ๆ ฝ่าย ด้วยเหตุนี้จึงออกกฎหมาย
ผิดธรรมดา แต่เชื่อว่าในกาลต่อไปรัฐบาลจะไม่ปฏิบัติเช่นนั้น ก็จะออก
พระราชกฤษฎีกาแล้วก็ออกพระราชบัญญัติเงิน คั้น แล้ว ก็ตั้ง กรรม การชำระ
เงินให้เสร็จสิ้นไปให้ราษฎรได้รับเงินโดยเร็ว ไม่ใช่ให้เขาได้รับความเสียหาย
แต่อย่างใดดังเช่นเรื่องน

๑๕.๑๒ น.

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้าไม่คัดค้านพระราชบัญญัตินี้ แต่มี
ความข้องใจเนื่องจากรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมแถลง เมื่อกล่าว
ในเรื่องสนธิราคาล้างที่เงินคั้นได้ตกลงสำหรับราษฎรไว้เรียบร้อยแล้ว ซึ่ง
ข้าพเจ้าฟังแล้วรู้สึกต้องวิตกของพระราชบัญญัติ ซึ่งมีอยู่ในอนาคตไม่ใช่อยู
ในอดีต ถ้าเมื่อเช่นนั้นแล้วก็ไปตกลงกันยังไร เช่นดูมติสภาอนุมัติวันนี้ รุ่งขึ้น
พวกรุ่นประกาศในราชกิจจานุเบกษาจึงถือว่าพระราชบัญญัติใช้ได้ แต่นั่นตกลง
กับราษฎรมาแล้วเป็นเวลาเท่าไร ข้าพเจ้าไม่สามารรถทราบได้ อย่างน้อยเป็น
อาทิตย์ๆหรือเป็นเดือนๆแล้วท่านทราบได้อย่างไรราคามันนั้นเป็นเท่าไร แล้ว
ก็ท่านไปตกลงกับราษฎรเสร็จเรียบร้อยแล้วราคากำหนดแน่นอน ทฤษฎีของกระทรวง
การรถไฟใช้ไม่ได้ ก็เท่ากับเป็นเรื่องบังหน้าใจเท่านั้น เพราะฉะนั้นจึงขอเก็บ
ความข้องใจของข้าพเจ้าในข้อนี้หน่น้อยว่าที่ตกลงไว้นี้เป็นการผูกมัดแน่นอน
แล้วราษฎรไม่มาทางคั้นได้แล้วก็แล้วท่านทราบได้อย่างไรอีกจำวันให้
พระราชบัญญัติเท่าไร

นายปฐม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรี : ตามที่ท่านสมาชิกเมื่อก่อนของใจ
ที่ข้าพเจ้าได้แถลงอธิบายเมื่อก่อนแล้วว่า รัฐบาลได้ตกลงราคากับราษฎรแล้ว
ไม่ใช่เช่นนั้น คือได้ตกลงไปตามประเมินราคา ยังไม่เป็นการผูกมัดราษฎร
ต้องมีคณะกรรมการไปพิจารณาอีก คือถือว่าที่ประเมินราคาได้เป็นหลัก
สำหรับวินิจฉัยต่อไปว่า มีใช่เป็นการผูกมัดว่าจำเป็นจะต้องชำระตามที่
ประเมินราคาไว้ ที่ตกลงกันตกลงกันเพื่อไม่ให้มีการโต้แย้งกันในเรื่องทางที่
ผ่านไป แต่ราคานั้นให้เขาได้ตามสมควรและความยุติธรรมเท่านั้น

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้าขอถามว่ารัฐบาลจะคงมีแนวอยู่
แล้วว่าเวลาจะประเมินเท่าใด ข้าพเจ้าขอลงใจคำตอบของท่านรัฐมนตรี
ยุติธรรมเมื่อก่อน ขอให้ความยุติธรรมแก่ราษฎร นั่นคือว่าเวลานำ
นำเงินนั้นตกลงไปก็เป็นการสมควรที่จะให้ราษฎรตามราคาเดิมนั้น ข้าพเจ้า
ขอถามว่าตามความคิดของรัฐบาล ๆ จะถือว่าราคาเดิมนั้นมันดีกว่าใครของ
ราคาเมื่อก่อน

นายปฐม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรี : ตามราคาที่ท่านสมาชิกของใจ
เมื่อก่อนและได้ถามมานั้น ถ้าหากว่าจะประมาณตามราคาท้องตลาดก็เห็นจะ
ประมาณในราคาเท่าครึ่ง

พล.ต. เภา เพ็ญเลิศ บริษัทชัยุทธกิจ : ท่านรัฐมนตรีบอกกับ
ข้าพเจ้าเมื่อก่อนไม่ตรงคำถามสักที ข้าพเจ้าถามว่าท่านมีหลักเกณฑ์อย่างไร
ที่จะให้จุดประสงค์ออกไปว่าวันไหนคงราคาตามกฤษฎีกา และวันไหนคงราคา
ตามพระราชบัญญัติ ท่านไม่ตอบ ท่านบอกว่า ผู้แทนราษฎรร้องมาขอให้
ราคาใหม่ ท่านก็เลยบอกว่าจะออกพระราชบัญญัติ ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยคำ
ตอบนั้น ยิ่งกว่านั้นกฤษฎีกาเวลานั้นคนสั่งให้กรมทรัพย์ทำเมื่อเดือนมิถุนายน
๒๔๘๘ ก็ยังอยู่ในกฎหมาย กฎหมายก็ยังบอกได้ว่าภายใน ๒ ปี ข้าพเจ้า
ขอออกว่าถ้ารับหลักการแล้วข้าพเจ้าขอแปรญัตติ

นายสง่า วรรณดิษฐ์ : ตามกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๑๘ หมายความว่า
ท่านสมาชิกผู้มึ่เกียรติเกรงว่าราษฎรจะเสียเปรียบโดยที่ถ้าให้ราคาในเวลานี้
ความจริงนั้นราคาน่าจะเห็นว่าตามร่างพระราชบัญญัติ มาตรา ๕ นั้นเป็น
การเหมาะสมที่สุดโดยตลอดโดยมาตรา ๕ เป็นการเปิดโอกาสให้ราษฎรได้เงินมาก
ขึ้น ไม่ใช่เท่าที่จริง เชื่อว่า ๓ เท่าของราคา พ.ศ. ๒๕๑๘ เพราะฉะนั้น
กระผมเห็นว่าควรแล้ว

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีผู้ใดอภิปรายต่อไป ข้าพเจ้าจะขอ
ให้ลงมติ

นายบรรจง ศรีวงษ์ : ข้าพเจ้าขอลองใจนึกคิดว่า ข้าพเจ้าเอง
ไม่ได้อ่านพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงใคร่ขอถามว่า กรรมการทั้งรัฐสภาทั้งไป
ประกอบด้วยบุคคลชนิดไหน มีกรรมการอยู่ในพระราชบัญญัตินี้ได้อย่างไร
หรือไม่ ทั้งนี้เกรงว่าจะเกิดข้อสงสัยขึ้น

นายปฐม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรี : ตามที่ท่านสมาชิกผู้มึ่ขอลองใจ
ตามพระราชบัญญัติทั้งกรรมการนั้นก็อย่างน้อยไม่ต่ำกว่า ๓ นาย ประกอบด้วย
ด้วยเจ้าหน้าที่ทางกระทรวงคมนาคมหนึ่ง กระทรวงมหาดไทย กระทรวง
เกษตรราชการและกระทรวงการคลัง

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีผู้ใดขอลองใจต่อไป ข้าพเจ้าจะ
เสนอให้ลงมติ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะมีหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้
ใจพิจารณา ขอให้ไปประชุมขึ้น

สมาชิกยกมือ ๖๓ นาย

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปประชุมขึ้น
ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่ารับหลักการ ตั้งกรรมาธิการ

นายปฐม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรี : ขอเสนอกรรมาธิการดังนี้

นายสง่า วรรณดิษฐ์ : ข้าพเจ้าขอเสนอให้พิจารณารวดเดียว

มีสมาชิกรับรอง

ประธานวุฒิสภา : มีผู้เสนอให้พิจารณารวดเดียวและมีผู้รับรอง
ถูกต้องแล้ว เพราะฉะนั้นขอมติจากที่ประชุมว่าจะให้พิจารณารวดเดียวหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะพิจารณารวดเดียว ขอให้ไปรประชุมมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๓๓ นาย

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรประชุมมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๕ นาย

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่าพิจารณารวดเดียว ขอให้เดชาธิการ
รัฐสภาอ่าน

เดชาธิการรัฐสภา : ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ใน
ท้องที่อำเภอบ้านหมอ จังหวัดสระบุรี พ.ศ. ๒๔๙๑

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามที่ได้กำหนดไว้ใน
พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน ในท้องที่อำเภอ
บ้านหมอ จังหวัดสระบุรี พุทธศักราช ๒๔๘๘ ซึ่งกรมรถไฟได้ทำการสำรวจ
ที่ดินที่จะเวนคืนเสร็จแล้ว ตามความในพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืน
อสังหาริมทรัพย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเวนคืนอสัง
หาริมทรัพย์ ในท้องที่อำเภอบ้านหมอ จังหวัดสระบุรี พ.ศ. ๒๔๙๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอบ้านหมอ จังหวัด
สระบุรี ภายในแนวเขตที่ดินตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏรายชื่อ
ผู้เป็นเจ้าของ หรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายตามบัญชีท้ายพระ-
ราชบัญญัตินี้ให้แก่กรมรถไฟ

มาตรา ๕ เงินค่าทำขวัญที่จะให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองให้กำหนด ตามราคาซื้อขายกันในตลาดในวันใช้พระราชบัญญัติ

พล.ต. เกา เพ็ชรเลิศ บริษัทภัยพิบัติภัย : โดยที่รัฐบาลแสดงว่า รัฐบาลได้ยินยอมกับสภาผู้แทนแล้ว บอกว่าจะให้ค่าอสังหาริมทรัพย์โดย เป็นกรรมแทนที่จะคดีมาตรา ๕ ข้าพเจ้าขอแปรญัตติในมาตรา ๕ “เงินค่าทำ ขวัญที่จะให้แก่เจ้าของ หรือผู้ ครอบครองให้กำหนด ตามราคาซื้อขายกันใน ตลาดในวันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๔๘๓”

ประธานวุฒิสภา : ๒๔๘๓ หรือ ๒๔๘๐

พล.ต. เกา เพ็ชรเลิศ บริษัทภัยพิบัติภัย : ๒๔๘๓ บน

นายบรรจง ศรีจรูญ : ข้าพเจ้ามีความเสียใจที่จะต้องขัดแย้งกับ ผู้เสนอแปรญัตติ คือข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย เหตุที่ไม่เห็นด้วยคือเหตุว่าการ ที่จะย้อนหลังใช้กฎหมาย ๓-๔ เดือนที่แล้วประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งเป็น การตัดผลประโยชน์ผู้ที่ควรจะได้รับ เพราะที่คนเจตนาราคาคิดว่า ๔-๕ เดือนที่แล้วไป นอกจากคนผลประโยชน์ที่ได้รับก็ไม่ใช้จากรัฐบาลโดย ตรง ทางบริษัทชดใช้ให้ ด้วยเหตุนี้ทำไมไปตัดผลประโยชน์เขาเสียเล่า ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยในข้อนี้

ประธานวุฒิสภา : ฝ่ายสนับสนุนพระราชบัญญัติ

ม.จ. วัฒนากว เกษมศรี : ข้าพเจ้าขอสนับสนุนผู้แปรญัตติด้วย เหตุว่าการที่ขอแปรญัตติวันที่ ๓ เมษายน ๒๔๘๓ นั้น ข้าพเจ้าพอใจว่าความ ประสงค์มีพิศมัยดีไซส์ไพรี คือราคาที่จะเฉลี่ยกันชนให้ถึงชน สมควรที่ ดอยหลังไปวันที่ ๓ เมษายน เพื่อจะแก้ข้อขัดข้องของอนันต์ แต่ออกขอหนังสือ ว่าการที่จะแปรญัตติเป็นการย้อนหลัง ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ย้อนหลัง ถ้าไม่ว่า ใจเป็นอย่างไรแต่จะลดราคาในวันออกพระราชกฤษฎีกา แต่เงินคนมา เป็นในเดือนเมษายนก็ไม่ย้อนหลังอะไร

นายสง่า วรณดิษฐ์ : ตามที่ร่างพระราชบัญญัติกำหนด
 ความว่าให้ตราค่าคงแต่ฉบับประกาศใช้พระราชบัญญัติเป็นการ เหนาะ สม ค
 แล้ว เพราะเหตุว่าราคานาเวดานราคาต่ำถึงสูง เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะ
 คิดราคาซื้อขายเวดานประชาชนจะได้ประโยชน์ดีกว่า แต่ทว่าทยอยหลัง
 นนสมไม่เห็นด้วย จึงควรจะต้องตั้งแต่ตามพระราชบัญญัติมาตรา ๔ นั้นแล้ว
 ๑๕.๒๕ น.

หลวงประกอบนิติสาร : นึกว่าจะค้าน แต่มาไตร่ตรองดูแล้วกลับ
 เป็นฝ่ายสนับสนุน คือว่าข้าพเจ้าเองเคยเป็นทนาย กรรมการเรื่องอนุญาต
 คุกกลาง เรืองเวณคนอดังหามทรพยเพื่อสร้างท่าเรือที่คลองเคย และทำนส่งมา
 ชักในอุคตภากมในทณ ซึ่งเคยเป็นอนุญาตคุกกลางและเป็นผู้ชขาดในเรื่อง
 นน นมพฤตการณเดือให้เห็นว่าพอมพระราชบัญญัติเวณคนทเขา พอพระราช
 บัญญัติเวณคนจะออกมา นายทญใหญ่คนหนึ่งที่มีบริเวณคลองเคยมีชื่อเสียง
 มากไปทำการชอทดนเป็นการใหญ่ทีเดียว โดยทำราคาอย่างยกเมฆเอาได้
 ๒๐ เท่าตัวของที่ดิน จึงเป็นเหตุให้ยุ่งยากในการพิจารณาเวณคนทคนน
 เพอทจะดับหาราคาอันแน่นอนแท้จริงว่าราคาซื้อขายในวัน ที่มีพระราชกฤษ-
 ฎีกานนเท่าไรแต่ก็เป็นการยุ่งยากอนุญาตคุกกลางก็ทำงาน ผดุดค้ายราคา
 ที่รัฐบาลเวณคนคูดับเท่าไม่ได้ จึงชขาดไปว่าไม่สมควรเรื่องนจรงอยู่แม้
 จะเป็นเรื่องของชนบทซึ่งอาจเป็นได้ว่าไม่มีใครเขาจะไปทำเช่นนั้น แต่มัน
 เป็นตัวอย่างต่อไปในการออกพระราชบัญญัติ ในการเวณคนทคนดจมา
 กำหนดราคาให้รัฐบาลออกพระราชบัญญัติสมควรจะเป็นกรณทตั้งวร เป็น
 เรื่องทแกดงโก่งราคาเช่นนั้น เพราะฉะนั้นในการทจะเป็นไปตามผู้แปรญตติ
 ตามผู้ส่งอนข้าพเจ้าว่าเป็นการรอมคอบและแบบตัวอย่างสำคัญๆ และสำหรับ
 ราคาทยอยไม่เดือนเมษายน ข้าพเจ้าคิดว่าราคาคงไม่ต่างกันมากนัก
 และจะให้ราษฎรมากน้อยอะไรน ทงๆที่ข้าพเจ้าอยากจะช่วยเหลือแต่รทชชา
 หลกการทดีใจ จึงเห็นว่ากรณนเป็นกรณทสำคัญข้าพเจ้าเห็นด้วยอยางน

นายกิจจา วัฒนะสินธุ์ : ตามที่ท่านตั้งมาชิกผู้มุงเกยรติเปรญคิต
 ขอให่กำหนดราคาที่ดินในวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๒๓ นั้น ทางรัฐมาดขอเรียน
 ช้แจงว่าถ้าหากว่าจะกำหนดว่าในขณะนั้นแล้วกั เปนบัญญัติว่า ในระยะเวลาที่
 ต้องเลยมาแล้ว จะรับราคาได้อย่างไร คือถ้าเราจะรับราคาซื้อเท็จจริงใน
 ขณะที่เป็นอยู่ ในวันนี้ใช้พระราชบัญญัตินั้น ดูเหมือนจะง่ายและสะดวกกว่าที่
 จะเราจะย้อนหลังขึ้นไป แล้วการออกกฎหมายอย่างหนักเป็นแบบฉบับที่เราได้
 กระทำกันอยู่ทั่วไป คือถ้ากำหนดราคาไม่กำหนดวันนี้ใช้พระราชบัญญัติก็ควร
 ย้อนหลังไปใช้วันนี้ใช้พระราชบัญญัติก็ควร ทนถาหากกำหนดครั้งๆ กล้างๆ ก็รู้ ดีก
 ว่ากฎหมายของเราคืออะไรอยู่ แต่ถ้ระยะเวลาถ้าหากว่าจะนับตั้งแต่เดือน
 เมษายนถึงวันนี้ใช้พระราชบัญญัติก็มระยะเวลาห่างกันไม่กี่เดือน ซึ่งถ้าหากว่า
 จะเทียบถึงราคาซื้อขายกันแล้วกัคงไม่ห่างไกลกว่ากันเท่าไร ที่ท่านตั้งมาชิกผู้
 เกยรติได้ชี้แจงว่าถ้าหากว่าจะลดราคาซื้อขายกันในราคาแล้วอาจเป็นปัญหา
 ยิ่งยาก โดยช้กตัวอย่างที่ดินที่ตกลงเคยที่กำหนดคนเราถอราคามาตรฐานที่ควร
 เป็น ไม่ใช่ผู้ใดผู้หนึ่งเรียกรอ เราต้องถอราคาทุกๆไป โดยคำนึงถึงราคา
 ที่ดินที่เกิดเคยระยะเวลาที่ซื้อขายกันเท่าไรมาถ้ากำหนดเป็นมาตรฐาน ทั้งนี้เป็น
 การยุติธรรมดีแล้ว ทางรัฐมาดจึงขอประทานชี้แจงเป็นการประกอบกา
 พิจารณา

พล. ต. เกา เพียรเลิศ บริษัทขุยทชกิจ : รัฐมาดจะยืนยันหรือ
 จะเอาตามนั้น คือไม่เอาตามญัตติที่ข้าพเจ้าเสนอ

ประธานวุฒิสภา : ไม่ได้ยืนยัน

พล.ต. เกา เพียรเลิศ บริษัทขุยทชกิจ . ข้าพเจ้าถามว่ารัฐมาด
 ได้ยืนยันจะเอาตามพระราชบัญญัติร่างเดิมหรือจะเอาตามนั้น เพราะว่าตาม
 ร่างเดิม เบ็ดโอกาสให้ซื้อขายในขณะนั้น แม้แต่รายเดียวต้องชนราคา
 ท่านไม่เคยเวนคืนอสังหาริมทรัพย์หรือ เขาทำกันอย่างไร.

นายกิจจา วัฒนสินธุ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร
ธิการ : เท่าที่รัฐบาลได้เรียนขแรงก็เพื่อเป็นทางประกอบพิจารณา ทาง
สภาจะเอาอย่างไรก็แล้วแต่สภา

๑๕.๓๓ น.

พล.ท. พระยาอภัยสงคราม : ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยกับการที่จะแปร
ญัตติ ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะเอาตามเดิม เพราะเหตุที่ว่าเรื่องที่ดินนั้นข้าพเจ้า
เข้าใจว่าเมื่อได้ออกพระราชกฤษฎีกาหวงห้ามลงไปแล้ว ก็ว่าบริเวณนั้นก็ของ
เจ้าครอบครัวของคตทางฝ่ายรัฐบาลได้ ข้าพเจ้าอะไรก็อะไรไปแล้ว แต่ว่าใน
ระหว่างเวลานั้นซึ่งเขาคงจะได้รับผลประโยชน์มาเป็นเวลาหลายเดือน ถ้า
หากว่าไป กำหนดเขาราคาในเวลาหนึ่งเวลาใดแล้วทำไมถึงไม่ คิดถึงผลประ-
โยชน์ที่เขาจะได้ที่ต่อมาบ้าง และการเวนคืนที่ดินนั้นก็จะได้อะไรแต่รายเท่า
ที่ได้พบประนายทหารกองหนุนมาแต่หลายคน อย่างการเวนคืนที่ดินบางแห่ง
ก็ว่าจะได้อะไรก็เป็นเวลานาน เมื่อได้เงินก็ได้ตามที่กรรมการ คิดสินให้ จะ ร้อง
อะไรเท่าไรก็ไม่สู้จะได้ดังที่ขงจะไรนัก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่า
ควรจะให้เอาตามราคาปัจจุบัน

ประธานวุฒิสภา : เมื่อถนนฝ่ายค้าน นั้นต้องฝ่ายสนับสนุนแปรญัตติ
ไม่มีผู้ใดอภิปรายต่อไป ข้าพเจ้าจะให้ลงมติ ผู้ใดเห็นควรที่จะแก้ไขตามที่ผู้
เสนอแปรญัตติ คือแทนคำ ว่าใช้ในวันใช้ พระราชบัญญัตินี้เป็นวันที่ ๓

เมษายน ๒๔๘๓ โปรดชุมนุม

มีมติมาชิกยกมือ ๒๓ นาย

ประธานวุฒิสภา : ผู้ใดเห็นควรที่จะคงได้ตามร่างเดิมโปรดชุมนุม

มีมติมาชิกยกมือ ๓๔ นาย

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่าคงได้ตามร่างเดิมต่อไป

เลขาธิการรัฐสภา : มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษนา-
คมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๕๗๗

ประธานวุฒิสภา : พิจารณาอย่างสรุป ใครจะมีอะไรพูดใหม่
ไม่มี เป็นอันว่าหมดวาระที่ ๒ ข้าพเจ้าจะขอพิจารณาวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่า
ควรฯประกาศออกใช้พระราชบัญญัตินี้ได้ โปรดชูมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๕๘ นาย

ประธานวุฒิสภา : ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดชูมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒ นาย

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่าออกใช้เป็นกฎหมายได้

หมดระเบียบวาระแล้ว ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๔๐ นาฬิกา

กรมวิชาการตรวจรายงานการประชุมวุฒิสภา

พระยามะชาธิบดี	สุรินทร์ ตัณฑการ	ผู้ตรวจรายงาน
น.อ.ม.จ. พรปรีชา กมลธำสน์	ร.น. โฉมเฉลา ตัณฑการ	”
พระยาภะวตราชา	ศิริ มนต์ไตรเวศน์	”
พระนิพนธ์ประธาน	ฮาร์วีนธ์ สุ่มบุญ	”
พระยาประชาศรีรัชต์เดช	เด็ก จารุณี	”
พระยาพิไชยสงคราม	โชค คุปตะวาทิน	”
พระยาอรรถกรมมณฑลคี	อุดม พดอยสังวาทย์	”
	ประภัสร์ จินตามัย	”

เจริญ บัณฑโร
เลขาธิการวุฒิสภา

ศรีธรรมมาธิเบศ
ประธานวุฒิสภา